

mig aldeles klart, at den, der lever af sine Midler og har betydelig Formue, kan aldeles unddrage sig Skat til Staten, naar han ikke besidder nogen fast Eiendom. Jeg vil ogsaa, hvad Tolben angaaer, gjøre opmærksom paa, at man ikke maa glemme, at der er tre Factorer, som tage Deel i den, nemlig deels Producenten, deels Forhandleren og deels Consumenten. Da det kun er udenlandske Producter, hvoraf der svares Tolb, lever Producenten, og tildeels ogsaa Forhandleren, i Udlandet; men naar vi skulde følge den ærede sidste Talers Forslag, naar vi skulde affkaffe Tolben og lægge den over paa Indkomstskatten, medens andre Lande beholde Tolben, hvad vilde da Følgen blive? Producenterne af de indenlandske Producter maatte da tage deres Deel af Tolben i de andre Lande, hvortil Producterne indførtes, medens Producenterne i Udlandet, hvis Producter indførtes her i Landet, bleve aldeles frie for at tage Deel i den Tolb, som svares af udenlandske Producter, der bringes her ind i Landet. Jeg kan derfor godt forstaae, at de Rige og Hændelsmændene ville have Tolben affkaffet, og jeg kan heller ikke nægte, at den Deel af Befolkningen, der aldeles vilde undgaae Indkomstskatten, idet den har for lille en Indtægt, ogsaa vilde have Gavn af Tolbens Affkaffelse, men jeg tror ikke, at noget af disse Hensyn kan være en begrundet Marsag til at foretage en saadan Reform. Der er det Gode ved Tolben, at enhver Mand selv raader for, hvorvidt han vil beskattes gennem den, thi enhver Mand her i Landet kan, paaftaaer jeg, naar han vil, leve af indenlandske Producter og behøver ikke de udenlandske, undtagen naar han selv vil. Paa dette Gode ved Tolben, at man selv raader for, hvorvidt man vil beskattes, sætter jeg stor Pris, og jeg tror, at det bidrager til, at ikke ret Mange klage over Tolben, medens Mangfoldige ere misfornøiede med en Indkomstskat. — Hvad derimod angaaer Reformerne i Henseende til Sportlerne, er der især een Ting, der staaer for mig som en af de allerførste, hvori der bør skee en Reform; det er Afgifterne ved Skifte, idet som bekjendt Afgiften svares af Voets Masse, istedetfor at den burde svares af Voets beholdne Formue.

Det forekommer mig, at det er aldeles uretfærdigt, at der, naar en Enkemand eller en Enke, forinden de indlade sig i nyt Ægteskab, skulle skifte med deres Børn, eller naar der efter begge Forældres Død skal holdes Skifte, skal betales store Skifteafgifter af den Capital, hvortil Voet vurderes, skjøndt der kun bliver en ubetydelig beholden Formue tilbage. Der er flere lignende Retninger i Henseende til Sportelvæsenet, hvori Forholdet synes mig ligesaa uretfærdigt, og jeg vilde derfor meget ønske, at den høitærede Regjering vilde tage denne Sag under alvorlig Overveielse. — Det Samme er Tilfældet med Bygningsafgiften, saaledes som det i de senere Aar er gaaet med Ansættelsen til Bygningsafgift paa Landet. Mange af dem, der ansættes til Bygningsafgift, drive ved Siden af deres Agerbrug kun en Vinæring, som strengt taget blot kan kaldes Huusflid; men dem beskatter man med Bygningsafgift, medens mange større Gaardmænd og Proprietairer kunne anvende den største Deel af deres Tid til at handle med Heste og Creatureer, medens de dog blive frie for Bygningsafgiften. Den største Uretfærdighed ved Bygningsafgiften, forekommer mig imidlertid at være den, at den ikke alene beregnes efter Behovsleiligheden eller Værstedets Quadratur, men der er en Scala for, hvad der skal betales af hver Quadratalen, hvilken igjen beregnes efter Assurancesummen, og denne Assurancesum beregnes ikke for Behovsleiligheden eller Værstedet alene, men for alle de til Stedet hørende Bygninger. Deraf følger, at den Mand, der, som jeg før ansøgte, kun driver et Haandværk som Bierhørv eller som reen Huusflid, kan komme til at svare betydelig Afgift, idet hans Bygningsafgift skal beregnes efter Assurancesummen af alle de til Stedet hørende Bygninger, uagtet den største Deel af dem kun benyttes i Anledning af hans Voldsdrift. Her tror jeg virkelig, at der er en saa stor Uretfærdighed tilstede, at Afgiften ikke længere kan bruges paa den Maade. Jeg tror, at en medvirkende Marsag til, at dette Forhold er tilstede, er den Lethed, hvorned man er gaaet ind paa den i Ræningslovens § 71 indeholdte Forandring. Der siges kort og godt, at den Fritagelse for